

## Immigratie en Arbeid

In onze geglobaliseerde wereld neemt de spanning toe tussen enerzijds het bevorderen van een open vrije markteconomie met niet aan grenzen gebonden handel en vrij verkeer van kapitaal, en anderzijds de toenemende maatregelen tegen het vrij verkeer van personen. Er is een fundamentele tegenstrijdigheid tussen de algemeen erkende vrijheid om het eigen land te verlaten en de grote beperkingen als het de toegang tot een ander land betreft. De overheid, die steeds minder het economisch gebeuren op wereldschaal kan reguleren, wordt gedwongen de controle op de migratiebewegingen te verstrengen, wat in wezen ingaat tegen het liberale denken dat zo eigen is aan onze westerse samenlevingen.

De toenemende immigratie maakt ons blijkbaar zenuwachtig: tegenover degenen die uit wanhoop hun geluk zoeken in de welvarende delen van de wereld staan de ontvangende samenlevingen waar de tegenstand groeit. Immigranten worden gezien als belasting van onze verzorgingsstaat. Het is verkeerd te denken dat zij aangetrokken worden door onze genereuze sociale voorzieningen. De meesten hebben niet grote risico's genomen door huis en haard te verlaten om hier van een uitkering te komen genieten. Neen, ze zijn gekomen om hier door hard werken een menswaardige toekomst voor zichzelf en hun kinderen op te bouwen. Immigranten zijn bereid allerlei werk te verrichten waarvoor velen hier hun neus optrekken en daarenboven tegen een loon waarvoor onze mensen niet meer willen werken. Dit is uiteraard geen pleidooi om hun minder te betalen, integendeel, zij moeten eerlijk behandeld worden; maar het doet ons wel even nadenken. Hun inschakeling in het arbeidsproces wordt paradoxaal genoeg tegengewerkt door onze ingewikkelde wetten voor arbeidsregeling. Wegens de vergrijzing van onze bevolking - ten gevolge van de naoorlogse babyboom zal het pensioengerechte deel van onze bevolking enorm toenemen - zullen we veel verse werkkrachten nodig hebben. Veel immigranten zijn hoog gekwalificeerd, bekwaam en in staat onze knelpuntberoepen in te vullen. Door hun vaardigheden en werkbereidheid zijn zij een aanwinst voor onze samenleving. Ook vluchtelingen, asielzoekers en mensen zonder papieren moeten tot de arbeidsmarkt toegelaten worden, want mogen werken is een mensenrecht. Als we ze al niet toelaten uit humane

overweging, laten we het dan doen uit eigenbelang: mensen die werken hoeven geen steun van de overheid, ze leveren een bijdrage aan de sociale zekerheid.

Kortzichtigheid echter, gebaseerd op egoïstisch eigenbelang – we hebben schrik dat ze ons werk afpakken - belet dat we alle hier aanwezige migranten laten deelnemen aan het arbeidsproces.

Piet Willems

25 november 2011